

Kaj Henning, tak for at vi må stille nogle spørgsmål. Jeg er ikke selv fra landet og landbruget, men mine forældre voksede op på gårde, og fælles for dem begge var, at en landbrugsmedarbejder blev vurderet på, hvor meget han eller hun kunne arbejde og få fra hånden.

Er det sådan i dag, at vi vurderes på, hvad vi kan præstere?

Vores dygtighed eller mangel på det?

1. Ja, desværre lever vi i en kultur, hvor målbare præstationer er dominerende. Menneskets værdi som menneske med styrker og svagheder bliver let overset, når bruttonationalproduktet skal gøres op. Stilstand bliver betragtet som svaghed og dynamik som styrke. Hvor mange af os kan klare at være i overhalingsbanen hele livet? Mennesket er andet og mere end et nyttedyr. Undervisning og dannelse er begreber, der skal kvalificere en til livet i bred forstand og ikke kun erhvervslivet eller andre specifikke liv.

Du har arbejdet i Folkeskolen – hvor mange år blev det? Og du har været med i NUBI - den lokale fodboldklub – har du fundet drenge eller piger, der var virkelig talentfulde?

2. Jeg har været lærer i 22 år. Først 2 år på den nu nedlagte Hobrovejens skole og derefter 20 år på Løvvangskolen. Før den tid var jeg ansat i shipping-branchen i 20 år og arbejdede i den forbindelse i henholdsvis London og Bremen i et par år. Lærerjobbet var givtigt på den måde, at man følte, man kunne gøre en forskel, men også hårdt på den måde, at man altid følte, at man ikke havde gjort nok for de børn, der ikke var velsignet med de optimale betingelser hjemmefra.

Fodboldklubben NUBI har været en stor del af mit liv. Det er her, jeg har fået min demokratiske og sociale dannelse. Holdsport som fx fodbold er en aktivitet, hvor du ikke kan undgå at blive socialiseret, dvs. finde dit ståsted i livet. Der er plads til de individuelle færdigheder, men du er samtidig ubetinget knyttet til et forpligtende fællesskab.

I fodboldklubben vil man naturligvis gerne rykke op, vinde kampe osv., men i sidste ende er det vigtigste at have et mødested, hvor man kan mødes ligeværdigt uanset hvilket socialt lag, man kommer fra.

Der har i min tid været utroligt mange talenter i NUBI. Mange er falmet, inden de nåede at folde sig ud, mens andre med mere almindelige færdigheder ved hjælp af hårdt arbejde og fællesskabets styrke er blomstret op.

Hvilke råd kan man som voksen, lærer eller træner give den talentfulde spiller? For der er jo "ups and downs"?

3. Hvis du er dygtig, dygtig, er NUBI nok ikke det rigtige sted at udvikle sig. Man lærer bedst, hvis man spiller med/mod nogen, der er på niveau eller helst lidt over en selv. Der er i tiden tendens til, at spillere med talent fra 2. eller 3. geled - godt hjulpet af "ambitiøse" forældre - også for alt i verden skal til tops og fx spille i AaB. Det er en misforståelse; lad de unge mennesker/børnene blive længere i de lokale klubber. Talent kan ikke holdes nede, så når de når 16-18 års alderen er det tidsnok at skifte, hvis de nu også har evnerne og ikke mindst psyken til det. Du kan altså efter min mening aldrig komme for sent til en større klub.

Hvilken betydning har en lokal fodboldklub for dens børn og unge, ja, oldboys? Vi kommer ikke altid til at blive en ny Ronaldo, men hvad er så vigtigt?

4. Som allerede nævnt, så har NUBI været en meget stor del af mit liv. Jeg er født i 1946 og trænede mit første hold som 15-årig i 1961. Min kone, Ninna, vil måske i en stille stund kunne finde på at sige, at jeg faktisk har haft to ægtefæller, nemlig hende og NUBI. Det er nok ikke helt forkert, men

hun og min familie i øvrigt kommer nu alligevel ind på en sikker førsteplads. Der er ikke meget, der tyder på det i 2018, men jeg håber, vi en dag kan vende tilbage til idrætsforeninger som forpligtende fællesskaber, hvor man kan lære mere end at kigge på sin egen navle. Jeg går godt nok selv i motionscenter, men der kunne nu godt være færre spejle, hvor man kan dyrke sit eget ego.

Det siges ofte, at vi lever i en "præstationskultur": Jeg er, hvad jeg kan! Synes du, at kirken har en funktion her og kan være til modspil? Eller leger kirken med og bliver selv stresset?

5. Jeg er ikke en hyppig kirkegænger, men jeg elsker at synge salmer, og jeg elsker den ro og intimitet, der er forbundet med en gudstjeneste. Når vi er på ferie rundt om i verden, er kirkerne altid et af de faste besøgssteder. Vi sætter os altid og lader roen falde på os. Hvis jeg skulle nævne et par begreber, som har stor betydning for mig, ville det være tilgivelse og mildhed. I den forbindelse har bøger om og med fx Gandhi og Nelson Mandela været til stor inspiration. Skulle jeg udtrykke et ønske for Folkekirken, ville det være, at den var bedre til at "indfange" og inkludere de svageste medborgere som fx misbrugere og hjemløse. Når man læser om kirken i fx Mellemerika, så har man her den dimension med i det daglige arbejde.

Venlig hilsen
Kaj Henning